

02"3 ובהמשך

סניף עדה -
 כמה עדה אומרת לנו??
 ע"ז הכשרה

כדי להבין באמת את יוצאי העדה האתיופית, אנחנו צריכים להבין את ההיסטוריה של העדה, את יהדותה, את מנהגיה ואת כל מה שעבר על העדה בדרכה לארץ ישראל.

מתוך ההבנה של העדה, נוכל להבין טוב יותר איך לגשת לאנשים ולמשפחות בצורה הטובה ביותר.

נלמד על העדה מתוך כתביו של יוסף הלוי, שביקר את יהודי אתיופיה

בשנת 1867.

אז בואו נתחיל... :)

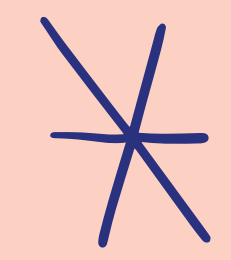
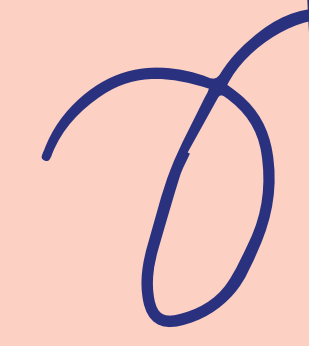
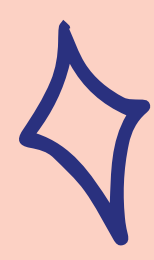
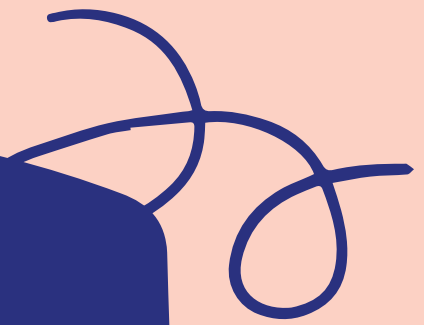
מעמדם של יהודי אתיופיה

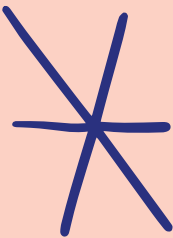
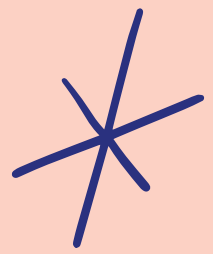
בין התבשים שהשתכנו בשכנותי היה אחד בשם ברו [...]. האיש הזה סיפר לי על קיומה של קהילת פלשים במקום הולדתו [...]. לדבריו, היו הפלשים בעלי-המלאכה היחידים בארץ, אף שהאקלאות היתה עיסוקם העיקרי, הם נמנעים מקשירת קשרים הדוקים עם בני אמונת אחרת, וברשותם ספרים. הוא אגר באוזניי על השמועה המגוחכת שנפוצה עליהם באבשן, שלפיה הפלשים הם מכשפים (בודה) ובלילה הם הופכים את עצמם לצבועים.

הוא מסר לי דיווח עצוב על מצב הפלשים בשש השנים האחרונות, ובמתכוון הפריז במספר הפלשים שהתנצרו בהשפעת המיסיון הפרוטסטנטי בגונדה. [...]. הוא סיפר לי שתיאודור הוציא להורג מספר רב של פלשים מבגמדה, שהוא עדיין מחזיק במאסר אחדים מבין ראשיהם ושרבים מאזיקים בעבודות כפייה בביצורים של דברה תבוא.

המעמד הכלכלי והאברתי של היהודים היה נאות ביותר – הם עבדו בעבודות בזויות והתייחסו אליהם בצורה משפילה. *פלאשי – כינוי גנאי ליהודי שבהמשך הפך לרווח.

יחסם ליהדות ולירושלים

אחרי היסוסים הפרו לבסוף הפלשים את שתיקתם: 'אדון ו'גואתה'יך הם אמרו, 'אתה זקוק ללא ספק לסכין (גארה) או לארב (שוסלי) [...] 'הו, אחיי, השבתו, 'אין אני רק אירופי, אני ישראלי כמותכם. באתי לאבש, לא לצרכי מסחר, אלא כדי להיווכח במצבם של בני-דתו, על פי בקשתה של אגודה יהודית גדולה הקיימת בארצי. עליכם לדעת, אחיי היקרים, שגם אני פלשי. איני עובד אל אחר מלבד את ה', ואיני מכיר בתורה אחרת מלבד תורת הר סיני! למילים האלה, שנאמרו באיטיות ובהיגוי ברוך, כדי שכולם יוכלו להבין אותן, הייתה השפעה מהממת על הפלשים. בעוד שאחדים מהם נראו מרוצים, אחרים נענעו בראשם בספקנות והביטו האחד בשני כמו ביקשו לדעת כיצד להשיב לדבריי. לבסוף קראו קולות אחדים: 'מה! אתה פלשי! פלשי לבן! אתה לועג לנו! האם יש פלשים לבנים? הבטאתי להם, שכל הפלשים בירושלים ובמקומות אחרים בעולם הם לבנים ושלא ניתן להבאין ביניהם ובין יתר התושבים בארצותיהם השונות. השם ירושלים, שנקבתי בו במקרה, שינה כמו במטה קסם את עמדתם של רוב הממאנים להאמין. סקרנות בוערת אחזה פתאום בכל האבורה. 'אתה מגיע מירושלים, עיר הקודש? ראית כמו עיניך את הר ציון ואת בית אלוקי ישראל, את בית-המקדש הקדוש? אתה מכיר גם את מקום קבורתה של רחל אמנו? וגם את בית-לאם המהוללת ואת העיר אברון שם קבורים אבותינו הקדושים? הם לא עייפו לראע מלשאל אותי שאלות מסוג זה, והם הקשיבו בלהט לתשובותי.

דבר ראשון כשאנחנו מגיעים לסניף, אנחנו צריכים להציג את עצמנו בצורה נכונה. כולנו יהודים! אנחנו צריכים לדבר בגובה הלב ולהדגיש את הדומה ולא את השונה.

מינוחג'יהם ויהדותם

שיחתנו נמשכה שעתים. מאחר שהם היו עתה יותר פתוחים, שאלתי מדוע אחדים מהם נמנעים מלהתקרב אליי, ומה פשר צלזלית המים שאחד מהם מחזיק בידו. הם השיבו לי, שהמגע עם איש טמא מטמא אותם למשך יום או יותר, ובזמן הזה עליהם להיות מבודדים משאר בני הבית. הפלשים גם הקפידו לקבל כסף רק בתוך כלי מלא מים, כדי לטהרו מטומאה לפני שהם נוגעים בו. תמתי להיווכח שמצוות התורה העתיקות הללו עדיין נהוגות בתוקפן המלא באבשן, ותדהמתי גברה עוד יותר כאשר נכחתי לדעת שהפלשים קונים מבני אומות אחרות רק איטה לא טאונה ומלא פרוש לעוגות מלבניות. אין הם נוגעים במצרכי מזון כלשהם שהוכנו בידי איש טמא. נזלים נחשבים למובילי טומאה, והאיש הטמא אינו נוגע בשפתו בכלל, את המים מוזגים לו אל כפות ידיו. אוסיף כאן בדרך אגב שהבאתי בנוח מזר דומה בקרב היהודים.

בגלל שהקשר בין יהודי אתיופיה לשאר יהודי העולם אבד כבר בתקופת בית ראשון, מנהגים שהשתנו במהלך השנים לא הגיעו אל יהודי אתיופיה, ולכן יהדותם שונה בהרבה מובנים מהיהדות שאנחנו מכירים. בסניף חשוב להסביר את המנהגים כמו שצריך אבל להשתדל מאוד שלא לפגוע באניכים שנוהגים אחרת!

עלייתם לארץ ישראל

1979 - 1983 : מבצע אחים. היהודים הגיעו במסעות רגליים קשים לסודן, ומשם הובילו אותם לישראל דרך הטסות ליליות במטוסי קרקף ודרך סירות גומי בים.

1984 - 1985 : מבצע משה. הטיסו את היהודים לאירופה ומשם לישראל. המבצע הסתיים מהר בגלל דליפה.

1984 - 1989 : מבצע פדיון שבויים. עלייה ישירה מאדס אבבה בירת אתיופיה.

1993 עד היום: עליית שארית יהודי אתיופיה ובני הפלאשמורה.

מעליית יהודי אתיופיה ניתן ללמוד המון על הגשמת אלומות, על דבקות במטרה, על אהבת הארץ ואהבת ירושלים עיר הקודש, ועל הקשר המטורף שיש בין עם ישראל לארצו.

*פלאשמורה - יהודי מומה. כינוי גנאי ליהודים שהתנצרו ושמרו על יהדותם. במשך הרבה שנים לא קיבלו בארץ את יהדותם של שארית יהודי אתיופיה. כיום הם עולים למרכזי קליטה שם הם עוברים תהליך גיור מיוחד.

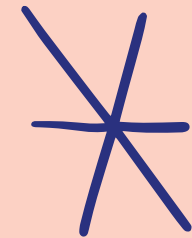
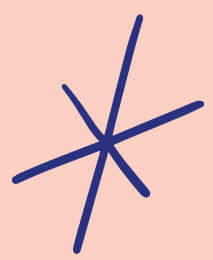

החיים בארץ

1. בארץ הכריחו את יוצאי אתיופיה לעבור גיוק, ובכך הטילו ספק ביהדותם, במנהגיהם ובדרך חייהם.
2. סיפור עלייתם של יהודי אתיופיה מוצג כסיפור גבורה של המוסד, של איל האוויר ושל הישראלים בכלל. אנחנו מציגים אותם כפסיבים, כאלו כל העבודה נעשתה על ידינו, כשאנחנו שוכחים את המסעות הנוראיים שעברו עליהם בדרך לסודן.
3. מרגע הגעתם לארץ ועד היום יוצאי העדה האתיופית סובלים מגזענות כלפיהם וממעמד פחות.
4. קיימת אצל יהודי אתיופיה דילמת זהות – מה אני יותר, אתיופי או ישראלי? האם זה בכלל משתלב ביחד?
5. החברה בארץ מתייחסת אל האתיופים כאלשיים וכמסכנים, ולא מאמינה בהם להצלה ולהישגים גבוהים.

יהודי אתיופיה הגיעו לארץ הקודש וציפו לירושלים של זהב, לבית המקדש ולגאולה. הם רק רצו להתרחק מאתיופיה ומהמעמד הפחות שהיה להם שם. ובסוף, הם מגיעים לארץ וזה מה שהם מקבלים.. רק תאשבו על התחושה שמלווה אותם, על האכזבה והעצב.

והחמירה שלנו בסניף
היא לשנות את עדה!!

העבודה שלנו בסניף

1. זהות- העמקת הזהות האתיופית של האניכים. ניתוק מהזהות לא יביא אותם לישראליות, אלא להפך!
2. שייכות- לאזק את השייכות לעם ולארץ. שייכות באה על גבי זהות אזקה ויציבה.
3. אחריות- כשיש שייכות מגיעה גם האחריות למקום ולאברה שאליה אני שייך.
4. מנהיגות- השאיפה הגדולה שהאניכים שלנו יהפכו למנהיגים באברה! אידיאל של מנהיגות מקומית אזקה.

אנחנו צריכים להשתמש באמצעים שיש לנו בסניף כדי לקדם ולהצמיח את האניכים, כדי להעביר אותם תהליך. זה דורש יצירתיות, אשיבה מאוץ לקופסא וכמובן תמיד תמיד לשים את המטרה מול העיניים. לדוגמא ביזהותי- להתייחס ולציין בסניף אירועים מיוחדים של יוצאי העדה.

ומיך נעשה את עדה?

1. להכיר וללמוד - נבוא עם ראש פתוח, ולב עוד יותר פתוח, במטרה להכיר באמת! להסתכל וללמוד, לפני שאנחנו באים לשנות את העולם.
2. להתאים את עצמנו אליהם, ולא לדרוש להיפך - בתור מדריכים מבואץ אנחנו משתלבים בשכונה כמה שיותר.
3. ענווה - לא באנו להציל אותם, הם לא צריכים שיצילו אותם. באנו כשליחים של הקב"ה, כדי להוסיף טוב בעולם.
4. לא להתייחס כמסכנים - לא להסתכל עליהם כמו שנקבע גורלם מראש, כמו שלא יכול להצליח ולהגיע למנהיגות!
5. להאמין ולדרוש - להאמין בהם שהם מסוגלים, ולדרוש את זה! להראות להם ששום דבר לא עומד בדרכם.
6. ליצור חיבורים בין העולמות - להיכנס לעולם שלהם עד הסוף, וגם להנגיש להם את שלנו!

לסיכום,

כדי לגשת בצורה טובה לסניף עדה אנחנו צריכים קודם כל להכיר וללמוד, להתאים את עצמנו לבוא בענווה, לא להתייחס אליהם כמסכנים ואלשים, ליצור חיבורים בין העולמות, ופשוט להאמין בהם!!

מה מיוחד בסניף עדה?

היאם
האיש

האווירה

ההשפעה
לטווא ארוך

בית שני
לאניכום

ההשפעה על
כל השכונה

הגיבוש בין
השבטים

תאוששת
שליחות

הפעולות
הסניפיות

הפשטות

המטרה

האחדות

